UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

quibus cau. maio. Potuiſſent multa alia in præſenti cauſa conſiderari, quæ omitto, cum plura alia uiderim ad fauorem dictorum de Branchis allegata, quæ illis benè inſeruiunt. Laus Deo.

S V M M Æ.

Ignorantia iuſta dicitur, quæ prouenit ratione ætatis pupillaris, & ratione ſucceſſionis in ius alienum.

Reſtituitur quis in integrum aduerſus præſcriptionem etiam triginta annorum ratione iuſtæ ignorantiæ.

Secus eſt in præſcriptione conuentionali.

Præſcriptio conuentionalis contra defunctum inchoata contra hęredem minorem finitur abſque ſpe illius reſtitutionis, quæ ratione ætatis datur. Et an ratione ignorantiæ minor debeat ex clauſula illa, ſi qua mihi iuſta cauſa uidebitur, reſtitui, & nume. 5. 10 & 11.

Reſtitutio in integrum ex clauſula, ſi qua mihi iuſta cauſa uidebitur, ratione ignorantiæ etiam minoribus conceditur, exceptis caſibus, in quibus lex illam prohibet.

Pacta ſeruari æquum eſt, & nulli fit iniuria.

Cum lege mitius agitur, quam cum homine.

Præſcriptio legalis contra maiorem defunctum inchoata non finitur contra hæredem pupillum, & minorem, ſed durante minoritate dormit, ſecus eſt in prę́ſcriptione conuentionali.

Præſcriptio legalis, & prę́ſcriptio conuentionalis longè differũt.

Per reſtitutionem in integrum, quę minori datur ratione ætatis, facilius ſuccurritur, quàm per illam, quę datur ratione abſentię, uel ignorantię, & prima denegata, an ſecunda quoque ſit deneganda.

Reſtitutio in integrum aduerſus curſum temporis, ut ex clauſula illa, ſi qua mihi iuſta cauſa uidebitur, minori, uel alteri detur, quid requiratur.

Læſio pecuniaria eſt unum de extremis neceſſarijs requiſitis ad reſtitutionem generaliter.

Nec non ad reſtitutionem illam, quę datur ex clauſula, ſi qua mihi iuſta cauſa uidebitur.

Venditori læſo ultra dimidiam iuſti pretij, etiam ſi ſit maior, ſuccurritur, & quomodo.

At læſo citra dimidiam iuſti pretij, ſi eßet maior, nullo remedio ipſi, nec eius hęredi etiam minori ſuccurritur.

Vendita res cum pacto de redimendo pro eodem pretio cenſetur maiori, & iuſto pretio uendita.

Vendita res iuſto pretio, uel ſaltem citra dimidiam iuſti pretij cenſetur, quando ab implicito graui ære alieno uendita fuit, licèt forte longè minoris, quam ualeret, ac etiam ultra dimidiam iuſti pretij uendita eßet.

Intereſſe affectionis rerum, quæ fuerunt maiorum, in quibus locũ habeat, & ad quid conſideretur, & an propter illud minor lęſus dici poſſit, ut reſtitutionem in integrum aduerſus prę́ſcriptionem conuentionalem ratione ignorantiæ petere, & obtinere ualeat.

Tutoris ſcientia in quærendis nocet pupillo.

Et quomodo tunc pupillo aduerſus tutorem ſit ſuccurſum.

Tranſmiſſio contractus in hęredẽ etiã minorẽ fit ſemper cũ qualitatibus ipſius contractus, nec ex perſona hęredis aliàs priuilegiati ſolidıtas, & natura contractus prę́cedentis alteratur.

Reſtitutio in integrũ aduerſus præſcriptionẽ cõuentionalem ſi minori ex clauſulæ, ſi qua mihi iuſta cauſa uidebitur, ratione ignorantię eſt concedenda, infra quantum tempus peti debeat.

Hęres emphyteotæ minor aduerſus lapſum biennij, ſeu trienij dati ad ſoluendum canonem ratione ignorantię ex clauſula, ſi qua mihi iuſta cauſa uidebitur, in integrum reſtituitur, & quare.

E P I T O M E.

HAERES minor aduerſus lapſum temporis in pacto de redimendo eodem pretio rem uenditam cum patre defuncto inito appoſiti, cõtra ipſum defunctũ inchoati, & contra minorẽ finiti & cõſequenter aduerſus præſcriptionem conuentionalem contra defunctum inchoatam, & contra ipſum minorẽ finitã, quod ſolũ rõne ignorantiæ ex clauſula illa, ſi qua mihi iuſta cã uidebit, in integrũ non reſtituatur, hic oñditur.

CONSILIVM CXXI.

MOTIVIS quibuſdam per excellentiſſi-
mum dominum iudicem ad fauorẽ Ma-
gnifici Comitis contra Lucianos factis,
breuius quam potero, reſpondendo, inſi-
ſtam ſolum ſuper duobus, quæ principaliter ab ipſo
conſiderantur ad oſtendendum dictũ Comitẽ reſti-
tuendum fore aduerſus lapſum temporis quadriẽnii
genitori ſuo ex pacto in inſtrõ uenditionis appoſito
conceſſi ad redimẽdũ, & frãchandũ rem pro eodem
pretio, quorum primũ eſt, quod dictus Comes filius, &
hæres dicti patris ſui antè, & poſt mortem illius iuſtè
ignorauit dictũ pactũ de frãchando, & redimẽdo, fa-
1 ctũ, † tum rõne ætatis pupillaris, in qua ipſe Comes
tunc conſtitutus erat, argu. l. pupillus, ff. de reg. iur. &
l. 1. C. de falſa mone. tum ex eo, quod ipſe in ius alte-
rius, hoc eſt patris ſui ſucceſſit, l. qui in ius alterius,
2 ff. de reg. iur. & † ratione iuſtæ ignorãtiæ quis aduer-
ſus præſcriptionem etiam triginta annorum in inte-
grum reſtituitur, ut habetur not. per gl. & Doct. in l. ſi
cut in fi. in uer. ſeruanda. C. de præſcrip. triginta anno
rũ & Bart. in l. 2. §. ſiquis aũt, ff. de itin actuq; priua. &
ibi Alex. qui hinc inde multos Doct. allegat. ſed lon
ge plures pro illa opinione, quod detur reſtõ, cũ qua &
ipſe pertranſit, aſſerendo Doct. magis cõiter iſtud ſe-
qui: & hoc idẽ poſt Bar. uoluit Alex. & Sozi. qui faciẽ
tibus in cõtrariũ reſpondet in l. cũ filius, §. in hac, ff.
de uerb obl. & Abb. & canoniſtæ crebro iſtud tenent
in c. uigilanti extra de præſcript. ubi Fel in. plura fideli
ter cumulat. ¶ Secundũ eſt, quod Clariſſimus iudex
3 in motiuis ad fauorem Comitis conſiderat, quod † licèt
præſcriptio conuentionalis contra defunctũ inchoa-
ta finiatur cõtra minorem hæredẽ abſq; ſpe reſtõnis,
quæ à minoribus rõne ætatis conceditur, quando ni-
hil factũ eſt à minore, nec aliquid cũ eo geſtũ fuit, ut
eſt tex. ſecũdum uerã intelligentiã in l. Aemilius, ff.
de minor. l. apud Iulianũ, §. 1. ff. ex qbus cau. in poſſeſ.
eatur, & l. 2. C. ſi aduer. uẽd. pign. cũ aliis ibi, & pleniꝰ
per gl. in d. l. apud Iulianũ, §. 1. allegatis, tamen ſi ipſe
hæres minor, ſeu maior factũ, uel pactũ iuſtè ignora-
uerit, aduerſus hmõi præſcriptionẽ conuẽtionalem,
& curſum temporis hæredi rõne ignorantiæ ſuccurri
4 tur per reſtõnẽ in integrũ, † quæ etiã maioribus con
ceditur ex clauſula illa generali, ſiqua mihi iuſta cau
ſa uidebitur, de qua in l. 1. §. ſi ff. ex quibus cau maio.
dũmõ nõ ſimus in caſibus, in qbus lex hmõi reſtõnẽ
prohibeat, ut inquit Iureconſul. in l. nec non, §. quod
eis cum glo. eo. tit. & hanc theoticã ponit, multumq;
comẽdat Bar. in d. l. Aemilius limitando, & declaran
do hoc modo illum tex. ideq; uoluit ipſe Bar. in indi
uiduo in d. l. 2. C. ſi aduer. uendit. pign. & in d. l. cum
filius, §. in hac, eſtq; hæc doctrina cõiter recepta, ue-
luti atteſtantur Alex. & Sozi. in d. §. in hac, ubi Alexã.
infinitos Doctores in eandem ſententiam incidẽtes
ad ſaturitatem allegat, qui uideri poſſunt. Sed in caſu
occurrenti cum patre Comitis in inſtrumento, uel
poſt inſtrumentum uenditionis conuentũ fuit, ut li-
ceret ipſi uenditori infra tẽpus annorũ quatuor à die
contractæ uẽditionis pro eodẽ pretio rẽ uenditã re-
dimere, quod tempus cœpit in uita uenditoris curre
re, & poſt illius mortem finitũ fuit, inſcio dicto Co-
mite filio, & hærede ipſius uenditoris, & cũ ipſo Co
mite nihil geſtum fuit, nec aliquid ab illo factũ, ergo
& ſi nõ dicatur ei ſuccurſum per reſtõnẽ in integrũ,
quæ datur ratione ætatis minoris, d. l. Aemilius, tamẽ
dicetur illi ſuccurſum per reſtitutionem in inregrũ
ex capite ignorantię ex illa clauſula, ſi qua mihi iu-
ſta cauſa uidebitur, ut uoluit glo. in d. l. cum filius, §.
in hac, & ſequitur Dyn. in c. ſi quis in ius de reg. iur.
in 6.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

in 6.Hæc ſunt motiua domini iudicis, q̃ prima fron
te contra Lucianos multum urgere uidentur:& licet
idem dominus iudex quam plura alia deducat ad re-
mouendum aliqua pro parte Lucianorum allegata,
tamẽ quia tota uis,& difficultas conſiſtit in remouen
do hæc duo fundamẽta, quę ſunt principaliora, ideò,
alijs omiſſis, ſuper his tantũ inſiſtã.¶ Quoad primũ
itaq; dico, illud parum Lucianis obeſſe. Primò quia
5 †illa dubitatio, num rõne iuſtæ ignorãtiæ facti aduer
ſus præſcriptionem per reſtõnem ſuccurratur, de qua
per gl. in d.l.ſicut,& per Bar. in d.l.2. §. ſi quis autem,
procedit in præſcriptione legali triginta annorũ, quę
eſt odioſa, c. placuit, §. præſcriptionum aliæ cũ ſequẽ.
& ſequẽ. 16.q.3.l.fi.C. de anna præſcrip.l.ſi quis em-
ptionis, C.de præſcrip. 30.anno. & not. in l.fi.in fi.C.
de edict.diui Adria.tollen. ſecus autẽ dicẽdum eſt in
præſcriptione conuentionali, ut quando inter maio-
res pacto actũ ſit, ꝙ aliquod fiat infra certũ tempus,
6 nam † cum æquũ ſit pacta ſeruari, l.iuriſgẽtiũ, §.præ-
tor ait, ff.de pact.& nulli fiat iniuria, ſi pactũ ſeruetur.
Alex. in l. 1.§.nõ autẽ, ff.de dolo, ſeq̃t, ꝙ rõne ignorã
7 tiæ nec maiori, nec minori debet reſtõ dari, q̃a † mi-
tius agitur cum lege, quam cum homine, ut in l.cel-
ſus, ibiq; glo. Bar.& alij, ff.de arbit.& Bart. in l.ſi inſu-
8 lam, ff.de uerb.obli. Hinc uidemus, ꝙ † præſcriptio le
galis, quæ aduerſus defunctum maiorẽ incœpit cur-
rere, non finitur contra pupillum,& minorem hærẽ-
dẽ, ſed durante minori ætate dormit, ut in l.fi.C.in q̃-
bus cau.reſtit.in integ. non eſt neceſſa. At ſecus eſt in
præſcriptione conuentionali, quæ cõtra defunctum
inchoata currit, & finitur contra pupillum,& mino-
rẽ abſq; ſpe reſtõnis, d.l. Aemilius,& d.l. 2. C.ſi aduer.
9 uend.pigno.& d.l.apud Iulianũ cũ aliis ſi.& † lõgè di
uerſum eſt, an ſimus in præſcriptione cõuentionali,
an uerò in legali, ut colligitur ex uerbis Bar. in l.etiã,
ff.de minor.ac etiam in d.l.2. C. ſi aduer.uendi.pign.
10 Prætecea † facilius ſuccurritur per reſtõnem in inte-
grũ, quæ datur rõne minoris ætatis, quã per illã, quæ
datur rõne abſentiæ, uel ignorantiæ, & ſi denegatur
prima, multo magis ſecunda, gl. in l.nec non, §.quod
eis, ff.ex quibus cau. maio. Bal. in l.cõtractib. in prin.
C.de nõ nume.pecu.& l.fi.ibiq; Bal. ff.in integ. reſtit.
ſed aduerſus præſcriptionem conuentionalẽ minori
non datur reſtõ, quæ datur rõne ætatis, d.l. Aemilius,
ergo nec illa, quę datur rõne ignorãtiæ, de qua ꝑ glo.
in d.l.ſicut in fin. Nec his aduerſatur id, quod uoluit
glo. in l.cũ quidã, ff.de acq.hæred.& in l.ſi qua militi,
C.ex quibus cau.maio. per tex. in l.auxilium, ff.de mi
noribus, quia multum not. reſpondet gl. in d. §. quod
eis in uer. prohibeant, ꝙ aut loquimur de reſtõne in
integrum, quæ datur rõne bonorũ,& rerũ,& tũc pro
cedit argũ, nõ ſubuenitur per reſtõnem rõne ætatis,
ergo nec rõne abſentiæ, uel ignorantiæ, aut petitur
reſtõ in integrũ ad excuſandum aliquẽ à delicto, &
ꝓcedat, d.l. Auxilium.¶ Aliter etiã huic primo moti
uo põt reſponderi, prout ſtatim dicetur reſpondẽdo
ad ſecũdum fundamentum ſupra in motiuis domini
11 iudicis propoſitum, cui reſpondetur primo, ꝙ † reſti
tutio, quæ ex clauſula illa, ſi qua mihi iuſta cauſa uide
bitur, datur aduerſus curſum temporis, non datur ex
hoc ſolum, ꝙ tempus mionri cucurrerit, ſed requiri-
tur, ꝙ conſtet etiam illum aliter ex eo curſu tempo-
ris grauiter læſum fuiſſe, nã ex ſolo curſu tẽporis mi-
nor, uel alius lædi non dicitur ad effectũ reſtõnis, ſed
requæritur etiam, ꝙ ultra curſum tẽporis de enormi
12 læſione pecuniaria doceatur, tum quia † hoc eſt unũ
de extremis neceſſarijs ad reſtõnẽ generaliter, ut eſt
tex. in c. 1. extra de reſtitutio. in integ. ubi Abb.& ego
etiam dixi, c.pen.cum gl. extra de rebus eccle. non
alienan. Specul. in tit. de reſtitutio. in integ. in 2.parte

inter formas libellorum reſtõnis in integrũ
l.nam & poſtea, §.ſi minor, ff.de iureiur. in uer
13 & per hoc habes, & † eſt etiã hoc de natura
quæ datur ex clauſula illa, ſi qua mihi iuſta c
expreſsè uoluit Bartol. in d.l. 2. C. ſi aduer.
pigno.& in l. qui reipublicæ, ff. ex quibus cau.
Bal. in d.l. Aemilius, in tertia lectura,& gl. in
ſtibus, §.ſed quod ſimpliciter, eo.tit. ſed in caſu
renti ultra curſum temporis non conſtat, nec
re põt de graui læſione pecunia æſtimabili,
tutio ex clauſula illa rõne ignorantiæ non eſt
miti concedenda, & ſi conceſſa fuit, malè,&
id factũ fuit, & appellari potuit, arg. d.l. Aemil
l.intra utile, eo. ti. Nã in primis in caſu, de quo
læſio talis nõ potuit contingere rõne pretij
14 uenditæ, qñ † ex quo res fuit à maiore, hoc
tre Comitis uendita, ſi is ultra dimidiam iu
læſus fuit, non potuit illi, ſeu Comiti hæredi
petere hoc remediũ extraordinarium reſtõn
etiam datur ex illa clauſula, ſi qua mihi iuſt
ſed remedium plenum ordinarium actionis
rium uenditionis, ſeu ſuppletoriũ iuſti preti
loquitur tex. cum ibi not. per glo. & Doct. in
lecti, de emptio.& uendi.& in l.2.C.de reſc
quod remedium ordinarium,& plenarium
ſare extraordinarium, l.in cauſæ, la 2. ff. de
in prouinciali, §. 1. & ibi Bar. ff.de noui o
cũ aliis. At ſi in caſu noſtro læſio in ꝑtio c
tra dimidiam iuſti pretij, nullo remedio
fuiſſet uẽditori, hoc eſt patri Comitis,&
Comiti hæredi, qui uenditori ſucceſſit, l.
tio in fi. ff.loca. l.in cauſæ la 2. §. Pomponius
nor.& ibi gl. & d.c.pen. cũ ibi not. extra de
cle.non alienan.& habetur in d.c.cũ dilecti
ter, inquit tex. in l.ſi uoluntate, C.de reſcin.
ſtantiam contractus emptionis,& uenditio
ſtere in hoc, ꝙ uenditor uelit rem uẽdere ca
ualeat, & emptor emere uilius, & ideò ſi c
inter maiores rem uendi uilius, dũmõ non
midiam iuſti pretij, emptio tenet, & reſcindi
16 Præterea in caſu occurrenti † propter pactu
uenditori, ꝙ infra quatuor annos poſſet rem
dem pretio redimere, res cenſetur maiori p
dita, quia hoc pactum ſupplet iuſtum preti
di partẽ in fi. ibiq; Bal & alij, ff.de ꝯhẽ.emp
ad noſtrã de emp.& uẽd. Bar. in l. fideiuſſo
niſſe, ff. de lega. 1.& ĩ l.iuriſgẽtiũ, §.q̃nĩmo
col.3. Sozi. ĩ l. 1. §.ſi hr̃s, ff.ad Treb.& in ru
17 ob. col.21. Rurſus † ex quo res in caſu nr̃o
à ualdè inuoluto,& implicito graui ęre ali
in facto ꝓſupponitur, quãuis uendita eſſet
minoris, quàm ualeret,& fortè ultra dimidi
tii, tamen cẽſeretur uẽdita iuſto pretio, uel
tra dimidiã iuſti preti, & ꝯñr contractus re
poſſe per ptędicta, ut fuit de mente Bar. quẽ
ſequitur Raph. in l. 1. §.ſi hęres, ff.ad Trebel.
ſentit Alexã. Quare ex prędictis patet Com
modo poſſe dici læſum ratione pretii uen
18 ¶ Nec † poteſt etiam Comes reſtitutionem
re ex eo, quod tempus ſibi cucurrerit ratio
rantiæ, tanquam ex hoc grauiter læſus fue
rem à patre uenditam, quæ fuerat maior
rum, ad quam magnam habuit affectione
tempus conuentum redimere non potuit,
terfuit, illam in familia, & agnatione ſua c
ri, quod intereſſe eſt de iure conſiderabile
lex, quæ, C. de adminiſtratio. tuto. ibi nec
uendere liceat, in qua defecit pater, minor
in qua maiorum imagines aut uidere fixas,
ſas ſatis lugubre eſt, nã in ſpeciebus cadit

alterius,qui in poſſeſsione rei eſſet, ut quia pupillus,
ſeu minor rem poſſideret, quam defunctus promiſe-
rat alteri habere licere,ſi ipſe nõ faceret,uel nõ ſolue-
ret infra certum tempus, nam ſi ante euentũ diei prin
cipalis ſit mortuus, & illi pupillus,ſeu minor ſucceſſe-
rit,& elapſo tempore is,cui promiſſio facta fuit, uelit
rem contra pupillũ, ſeu minorem habere, poteſt ipſe
pupillus, ſeu minor ſe tueri per reſtitutionẽ in inte-
grum ex capite ignorantię, & clauſula p̃dicta,quę re-
ſtitutio competit ad ſe tuendũ,non aũt ad alium mo-
leſtandum,ut habetur per glo.in l.qui in alterius ff.de
regu.iur.& eſt de mente glo.per illum tex.in d.l.cum
filius §.in hac.ff.de uerbo.oblig. & ita in terminis de-
clarat Pau.Caſt.in d.§.in hac.Sed in caſu noſtro Her-
mes non eſt in poſſeſſione rei, nec petit ſe reſtitui ad
tuendã ſuam poſſeſſionẽ rei, ſed ad moleſtandũ aliũ,
ergo ẽt ex capite ignorantiæ,& ex illa clauſula, ſiqua
mihi iuſta cauſa, non erit ei per reſtõnem in integrũ
ſuccurrendũ. ¶Tertio† Alex. in d.§.in hac in fin. uer.
in una ſolutione firmat, quòd ubicunq; actus habuit
initiũ à defuncto,eiuſq; facto, & aliud ſit geſtũ cum
pupillo ſucceſſore,& ſic perſona pupilli, ſeu minoris
in conſideratione habita fuerit,tunc pupillo,& mino
ri ſuccurritur ex capite ignorantiæ ex illa clauſula, ſi
qua mihi iuſta cauſa videbitur,& ita intelligantur no.
in d.l.2.& in d.l.Aemilius cũ ſimilibus:Sed,qñ perſo-
na pupilli nõ fuit habita in conſideratione.quia nihil
cum eo geſtũ fuerit, ſicut tunc non põt ex capite mi-
noris ætatis reſtitui,quia nihil cum eo geſtum fuit,ita
nec ex capite ignorãtiæ ex illa clauſula, ſiqua mihi iu
8 ſta cauſa uidebitur:qñ † in caſibus, in quibus minori
non ſuccurritur rõne minoris ætatis,non ſuccurritur
ẽt maiori ex capite ignorantiæ ex illa clauſula, ſi qua
mihi iuſta cauſa, ut eſt glo. cõiter approbata in l.nec
nõ §.quæ clauſula in glo. fin. ff.ex quibus cau.maio.
Sed in caſu noſtro minori ratione minoris ętatis non
ſuccurreretur d. l. Aemilius cũ ſimilib.ergo nec ẽt ex
capite ignorantiæ ex clauſula,ſi qua mihi iuſta cauſa,
quia tunc ſuccurritur minori eo modo, quo maiori
ſuccurreretur ad tradita p̃ Bar.& doc.in d.§.in hac, &
in d.l.2.& in d.l.Aemilius. Ergo quãdo nihil cum pu
pillo ſucceſſore geſtum fuit, non debet illi etiam ex
capite ignorantiæ ex illa clauſula,ſiqua mihi iuſta cã,
ſuccurri: & hæc declaratio Alex. tunc maximè uera
eſſet,& procederet,quando pupillus,ſeu minor, qui
ſucceſſit,uellet reſtitui ex illa clauſula, ſi qua mihi iu
ſta cã uidebitur,non ad ſe defendendum, ſed ad aliũ
offendendum,& moleſtandum, prout facit Hermes
in caſu noſtro, & hoc colligitur iungendo declara-
tionem Alex.in d.§.in hac.cum dictis Pauli de Caſtr.
ſupra relati,quorũ dicta ſimul iuncta ſunt uera,& de
9 iure procedunt. ¶Quarto uidet̃, † ꝙ dictus Hermes
non poſſit reſtitui etiam ex capite ignorãtiæ, qñ fun
damentum reſtõnis in integ.q̃ etiam datur ex capite
ignorantiæ,& ex illa clauſula, ſiqua mihi iuſta cã ui-
debitur,eſt lęſio, & damnum non minimũ, & niſi lę-
ſio probetur,petens reſtõnẽ debet ſuccũbere, q̃a etiã
in terminis noſtris non datur,niſi læſo,& dãnum pa-
tienti Alex.in conſ.67.uol.5.& no.in l.1.& 2.C.ſi ad-
uer.uendi.pign.l.1.& ibi Bar.C.ſi aduer. credito.& in
10 l.2.C.ſi aduer.ſolu. & † hoc eſt cõe in qualibet reſtõ-
ne,ut niſi de læſione conſtet reſtõ non detur, c.1.& p̃
totum extra de reſtit.in integ.& per totũ,ff.& C.eod.
tit.Sed Hermes ex hac ſolutione facta à Gabriele, &
ex datione in ſolutum, & alienatione non fuit læſus,
nec ipſe aliquã lęſionẽ probauit, quinimmo ex eius
confeſſione iudicialiter facta conſtat de nõ læſione,
Nã Gabriel pro Caligola,& ꝯñr pro Hermete ſoluit
debitum omni reſpectu,ergo &c. l.2.C.ſi aduer.ſolu.
cum ibi not.item datio in ſolutum, & alienatio facta
dicto Gabrieli facta fuit pro iuſto, & uerò pretio, &
poſito illam fuiſſe factam pro minori pretio, tamen
ex hoc Hermes non põt reſtitui, qñ ſuper pretio ni-
hil cũ Hermete minore geſtũ fuit,ſed cum Caligola
maiore,qui de pretio conuenit,& qui p̃fectè aſſigna-
uit rem pro parte in ſolutum, & pro parte uendidit
dicto Gabrieli,ergo ex contractu, & facto cum maio
re geſto,& perfecto minor, qui poſtea ſucceſſit, non
11 põt reſtitui rõne minoris pretij, qñ † cõtrahentibus
maioribus licitũ eſt ſe inuicẽ decipere ſuper pretio
uſq; ad dimidiã iuſti pretij,l.in cauſæ,§.Pomponius,
la 2.ff.de minor.c.cũ dilecti cũ ibi not.de empt.& uẽ
di.l.itẽ ſi pretio in fi.ff.loca. & l.ſi uoluntate, C.de re-
ſcin.uẽdi.& ſi diceretur,ꝙ Hermes fuit læſus ex ſolu-
tione per eum non facta propter ſuã ignorãtiã, qñ ſi
ſciuiſſet ſolutionem debere fieri de mẽſe Septẽbris,
prout Caligola eius pater conuenerat, Hermes ſol-
uiſſet pecuniã debitam, & aſſignationẽ in ſolurũ, ac
rei alienationẽ euitaſſet, & ipſius Hermetis intereat
rẽ illam hẽre,q̃ fuerat maiorum ſuorũ, arg.l. lex quæ
C.de admin.tuto.& l.domus, §. qui confitetur.ff. de
lega.1.cũ ſi.allegatis per Alex.in cõſ.67.uol.5. in fin.
col.Ad hoc põt reſponderi, ꝙ etiam hac de cã læſus
12 dici non põt primo,quia † & ſi ipſe Hermes,qui erat
pupillus,ignorauit,tamen eius auia,q̃ erat tutrix,ſci-
uit,cuius ſcientia operatur, ꝙ ex capite ignorãtię nõ
detur hęc reſtõ ex cl̃a illa,ſi qua mihi iuſta cã,ut ĩ ter-
minis uoluit Paul.Caſtr.in d.§.in hac. Præterea Her-
mes nõ põt dici lęſus, qñ ipſe reſpondẽdo põnibus
fatetur, ꝙ etiam ſi ſciuiſſet ſolutionẽ debere fieri, &
rẽ fuiſſe aſſignatam,& in ſolutum adiudicatam,ut ſu
pra,tamen non habuiſſet modum, nec facultatẽ ſol-
uẽdi pecuniam debitam,niſi eius auia illam ſoluẽdo
ſibi ſuccurriſſet,ergo etiam ex hoc capite nõ põt di-
ci lęſus,quia & ſi ſciuiſſet,nõ potuiſſet ſoluere,ut ipſe
13 met atteſtatur. ¶Quinto accedat, nam † reſtõ in in-
tegrum ex illa clauſula, ſiqua mihi iuſta cauſa,nõ po
tuit in caſu noſtro dirigi niſi contra Gabrielem,cum
quo Caligola contraxit,& non contra alios ſingula-
res ſucceſſores, qui poſtea cauſam ab ipſo Gabriele
habuerunt,niſi ſingulares ſucceſſores ſciuiſſent rem
fuiſſe minoris,uel in ſubſidium, quando principalis
non eſſet ſoluẽdo,l.in cauſę la 1. in fin.& ibi Barto.
cum ſequẽ.& ſequẽ.ff.de minoribus. Sed Scipio, qui
cauſam à Gabriele habuit, & eſt ſingularis ſucceſſor,
ignorauit hunc Hermetem ante ſolutionis tempus
ipſi Caligolę ſucceſſiſſe, item Gabriel, ſeu eius hære-
des ſunt ſoluendo,ergo Hermes nõ põt contra Sci-
pionem reſtitutionem petere, & dirigere,niſi ſaltem
facta excuſſione contra hæredes Gabrielis, illiſq; re-
pertis non ſoluendo,argu.auth.præſenti.cum,ibi no.
C.de fideiuſſo.& in d.l.in cauſæ in fin.& quamuis Bar
to.in d.l.in cauſæ dicat,quòd quando petitur reſtitu-
tio contra eum, qui cnm pupillo,& minore contra-
xit, bonum eſt citari ſingularem ſucceſſorem, quia
ſua intereſt, minorem non reſtitui,tamen Barto.no-
luit hoc eſſe neceſſarium,ſed ad effectum,ut ipſa ſen
tentia,quæ in cauſa reſtitutionis ferretur, poſſet in rẽ
iudicatam tranſire etiam quoad ſingularem ſucceſſo
rem, aliàs ipſe poſſet pro ſuo intereſſe à ſententia.
appellare, & executionem impedire etiam contra
principalem, contra quem lata fuiſſet per ea,quæ ha
bentur in l. ſępe, ff. de re iudic. cum ſimil.nec uoluit
Bar. intelligere,ideò ſingularem ſucceſſorem eſſe ci
tandum, ut ſententia ferri,& exequi poſſit, non mo-
do contra principalem, ſed etiam cõtra ſingularem
ſucceſſorem, quia hoc de iure fieri non poteſt,quo-
niam quando petitur reſtitutio in integrum, & ea
conceſſa fuit per ſententiam,quę tranſiuit in rem iu-
dicatam, ab illo tempore incipit oriri, & compete-

re actio

re actio reſciſſoria, quæ durat per annũ ad reſcinden-
dum poſtea actum, ſeu contractum, aduerſus quem
reſtitutio petita fuit, nec ſimul poſſunt intentari reſti
tutio, & actio reſciſſoria, cum ante impetratam reſti-
tutionem actio reſciſſoria nondum ſit orta, ſed duo
fieri debent iudicia, unũ ſuper reſtitutione, alterum
ſuper actione reſciſſoria antè, quàm minor realiter
reſtituatur, ut eſt tex. in l. fi. & ibi Bar. ff. ex quibus cau.
maior. per illum. tex. & in l. ab hoſtib. §. ſed quod ſim
pliciter, ibiq; Bar. & alii. ff. eo ti. Demum contra ſin-
gularem ſucceſſorem tertium eſt formandum iudi-
cium rei uẽdicationis ad rem, ut in d. l. in cauſæ la. 1.
in fi. & ita debet practicari. ¶ Vltimo animaduerta-
14 tur etiam, † ꝙ ex quo iſte Hermes ſolum poteſt reſti
tui, ſecundum ipſum ex capite ignorantiæ ex illa clau
ſula, ſi qua mihi iuſta cauſa uidebitur, ſicut reſtitue-
retur quilibet maior, ut habetur per Bart. in d. l. Aemi
lius, in d. l. 2. & in d. §. in hac cum ſi. ad petendã hmõi
reſtõnem datur quadriennium, quod incipit currere
à die, quo notitiam habuit, & ſic à die ſcientiæ ad tra
dita per Alex. in l. admonendi in 2. col. ff. de iureiur.
iunctis not. ꝑ Bal. qui hoc uult in l. falſam. C. ſi ex fal.
inſtru. & per Alex. in conſi. 52. uol. 4. ſicut quadrien-
nium ad petendam reſtõnem, quę datur ex capite mi
noris ętatis de ijs, quę ſunt à minore geſta, incipit cur
rere à die finitæ minoris ætatis, ut in l. fi. & ibi Bart. &
alij, C. de tẽpo. reſti. in integ. ſed à die facti inſtrumen
ti, & à tempore, quo dictus Caligola ceſſit inſolutũ,
& alienauit, auia dicti Hermetis de hoc notitiam, &
ſcientiam habuit, quia præſens fuit, & conſenſit, ut
conſtat ex inſtr̃o, deinde mortuo Caligola ipſa auia
tutelam Hermetis ſuſcepit, & habuit modum, & fa-
cultatem ſoluendi, ſi uoluiſſet, ut Hermes fatetur, er-
go quadriennium illud ſaltem à die mortis Caligolę
currere cœpit, ex quo auia, quæ erat tutrix, ſolutionẽ
illam ſ̃m promiſſionem Caligolæ fieri debere ſciuit,
quia hęc ſciẽtia tutricis debuit Hermeti nocere, nec
ad curſum quadriennij debuit expectari curſus mino
ris ætatis, ſed aduentus ſcientiæ, alioquin quoad cur-
ſum quadriennij differentia non eſſet inter reſtõnẽ,
quæ datur rõne minoris ætatis, & illam, quæ datur ex
capite ignorantiæ ex clauſula, ſi qua mihi iuſta cauſa,
cuius contrarium eſt uerius, ut in d. l. fi. & in locis pro
15 ximè allegatis. Et † ꝙ ſcientia tutoris noceat pupillo,
probatur in d. l. 2. C. ſi aduer. uend. & in terminis no-
ſtris propriè hoc uoluit Pau. de Caſtr. in d. l. cũ filius,
§. in hac in fi. uer. cuius uerba melius quadrare nõ poſ
ſent. ¶ Supereſt modò adductis ſupra in contrarium
reſpondendum, ad quæ licet ex prædictis reſponſio
16 colligi poſſit, tamen ſpecialius reſpõdendo dico † ar-
gumentum primum procedere, niſi alienatio ex fa-
cto, & pacto defuncti proueniens fuiſſet etiam perfe-
cta, & conſumata in uita defuncti ex ſuo contractu
per ea, quæ dixi in primo fundamento facto ad fauo-
rem hæredum, & Scipionis: uel ſecundo dico illud
procedere, quando minor ex illa clauſula, ſi qua mi-
hi iuſta cauſa, uellet reſtitui ad ſui defenſionem, &
ad tuendum rem, quam poſſidebat per no. per Paul.
de Caſt. in d. §. in hac, & ſupra dixi in ſecundo funda-
mento: uel tertio, quando perſona pupilli, & mino-
ris habita fuiſſet in conſideratione, ut dixi in tertio
fundamento. Quarto dico illud procedere conſtito,
& probato de læſione, ut oſtendi in quarto fundamẽ
to, quod in caſu noſtro minimè probatum fuit. Quin
to non procedit, quando ſaltem de ſcientia tutoris
apparuit, ueluti ſupra plenius dixi. ¶ Eodem modo re
ſponderi põt ſecundo arg. de d. l. ad diem, ff. de uerb.
17 obli. iunctis not. ibi per Bar. Vel † ideò ibi dari poteſt
reſtõ ex illa cl̃a, ſi qua mihi iuſta cã, quia hæreditate
iacente nõ erat perſona, quæ potuerit ſcire, cũ hære-
ditas ſit corpus imaginariũ, l. hęreditas, ff. de
redi. & de uerb. ſig. ſed in caſu noſtro quãuis
potuerit ignorare, tamẽ eius tutor ſciuit, &
ea pupillus non reſtituitur, ut iam ſæpius di
obſtat tertium, quia ex dictis ſupra ſimiliter
18 ſum apparet. Præterea † quando alienatio
ex facto defuncti, minor non reſtituitur ex c
noris ætatis, quia nihil cum perſona ſua geſtũ
ſecus ſi aliquid fuiſſet geſtũ, d. l. Aemilius, &
& in d. l. 2. ſed de iure cõi põt agere cõtra ſuos
mos adminiſtratores, uel contra eum, qui al
ut contra creditorẽ, d. l. 2. ex cl̃a uerò ſi qua m
ſta cã rõne ignorantiæ, poterit in ſubſidiũ re
contra ſingularẽ ſucceſſorẽ, ſed contra cred
alienauit, uel cõtra ſuos legitimos adminiſt
& ita intelligantur not. per Bar. in d. l. 2. cũ ſi
ſtat, d. l. in cãę in fi. quia contra ſingularẽ ſucc
ſuccurritur per reſtõnẽ in integ. de minorib
do alienatio habuiſſet initium ab ipſo minor
à defuncto, ut ibi, & per Alex. in d. conſi. 67.
eſt etiam demonſtrandũ, ꝙ dicto Hermeti
petat ius petẽdi, nec conſequẽdi dictam rẽc
ticã uigore cõceſſionis factæ Marco eius au
celerio, qui eam ſtipulatus fuit nomine ſu
Caligolæ, & Tiberij fratrũ, & pro ſe, & fil
dibus, nam ex quo Bacelerius illã de nou
teoſim conduxit, cũ propter canonẽ non
ad eccleſiã reuerſa, & † dicti Bacelerius, C
19 Tiberius hæreditatẽ paternam repudiauer
illa ad filios non tranſit, niſi ſint hæredes, u
20 Imol. in l. ſi mihi, & Titio, ff. de uerb. obl. cũ
quo dictus Bacelerius de nouo illam condu
pra, & illi, quorũ nomine fuit ſtipulata, rati
& ſic eis fuit pro parte ſua acquiſita, ad tradi
& alios in d. l. ſi mihi & Titio, ſequitur, ꝙ ſi p
quis eorũ abſq; liberis deceſſerit, pro parte il
ad eccleſiã reuertitur, nec alijs accreſcit, q̃m
ſcẽdi non hẽt locũ poſt ius acquiſitũ maximè
bus, vt volũt Bar. Alexã. Imol. & oẽs in d. l. ſi
21 Titio: ſecus † ſi eẽt emphyteoſis paterna ſti
pro filijs. nã inter ipſos locũ hẽret ius accreſc
22 ibi. Et ſi diceretut, † hãc emphyteoſim fuiſſe
quia incœpit in perſona Marci aui dicti H
ergo ad eam, ut ad deſcẽdẽtẽ ex forma con
trãſire debet, ut hr̃ ꝑ Imol. in l. quod dicit,
obl. per Salic. in l. 2. C. de iure emphyt. per
ẽt, ff. ſol. mat. & per doct. in c. in pñtia de pr
ri põt, ꝙ hæc emphyteoſis deſijt eẽ auita p
nonẽ non ſolutum, hoc. n. mõ põt deſcẽdẽ
iudicari, ut hẽtur per Imol. in c. potuit de lo
23 ſo. in d. l. 2. C. de iure emphyt. Nec obſtat, q
emphyteoſis auita, ſeu paterna eſt finita, & a
ſiã reuerſa, ſi dñs, aut eccleſia illam filijs, vel d
tibus illius recõcedat, prout tenetur, de ea i
de paterna, uel auita, & iõ inter eos iuri accre
cus eẽ debet, vt not. volũt Bar. & Alex. in d. l.
tio in fi. uer. Qñ eſt verum, quando eẽt finita
lineam finitam, & abſque delicto, ſecus ſi culp
licto puta propter canonem non ſolutum,
uſum rei, vel alienationẽ irrequiſito domi
ita not. declarat Alexan. in d. l. ſi mihi, & Ti
nul. col. dicẽs docto. communiter ita tenere
caſu noſtro tanto magis uerum erit, quoniã
fuit propter canonem non ſolutum, & prop
ctum filiorum, qui illam ut paternam noluer
hæreditatem patris repudiauerunt, & ideò
culpa ſui ipſorum excluſi dicuntur, argum
24 damnum de regul. iur. in 6. Præterea † cu
mes ſit hæres Caligolæ patris ſui, illiuſque h
tem adiuerit, ſeu melius loquẽdo ſe in ea im

abſq; beneficio legis, & inuẽtarij, nõ põt cõtra cõuenta, & promiſſa à patre uenire, nec cõtra alienationẽ ab eo factã ſub prætextu, ꝙ dicta bona ad ipſum Hermetem ſpectẽt iure proprio, & iure conductitio, ſeu emphyteoticario noĩe, nã oĩa iura, q̃ illi cõpetere poterant ut filio, dicũtur per aditionẽ hæreditatis cõfuſa l. fi. C. de iure delibe. & habetur per Imol. in d. l. q̃d dicit, & p Bar. in l. ut iuriſiurãdi, §. ſi liberi, ff. de oper. liber. l. ſi debitori, ff. de fideiuſſo. cum ſimilibus. & ita in prædictis omnibus contra Hermetem de iure concludendum eſſe exiſtimo. Laus Deo.

S V M M Æ.

Tutor quomodo, & cum qua ſolennitate debeat à iudice confirmari, & nu. 5. & 21.

Proximior, & qui ab inteſtato pupillo ſuccederet, eſt in tutela præferendus, & eo exiſtente minore, an curator, uel tutor interim ſit dandus, & nu. 27.

Tutor datus à matre in teſtamento, qui eſt confirmatus, non eſt teſtamentarius, ſed datiuus.

Participat tamen in pluribus cum teſtamentario, nu. 28.

Et illi legitimus tutor ẽ pferẽdus, et an id ſit uerũ, n. 13. 16. et 18.

Et quomodo ualide confirmari debeat, & nu. 22.

6 *Et an ſolum quoad bona, in quibus mater filium pupillum heredem inſtituit, an uero etiam quoad bona paterna, & alia ſi tutor, & nu. 29.*

7 *Ad tutelam plures eiuſdem gradus ſimul admittuntur, & quomodo hoc procedat, nu. 30.*

8 *Auia, et proauia, et auus, et proauus ĩ materia tutelę parificãtur.*

9 *Auus ſiue paternus, ſiue maternus ſemper in tutela præferendus eſt auiæ ſiue maternæ, ſiue paternæ, & nu. 11.*

10 *Tutori legitimo ſequentis gradus, non autem datiuo eſt locus, quãdo mater tutrix eſſe deſiit.*

Proauus maternus reſpectu tutelæ pronepotis eſt legitimus tutor, & proximior, quàm ſit proauia paterna, et patruus, et nu. 25.

Proauus maternus quoad ſucceſſionem prefertur patruo, et n. 25.

Tutor non eſt dandus, & eſt ſuſpectus, qui ſe ultro ingerit.

Idem in eo, qui habet litem cum pupillo, aut eſt creditor, uel ſubſtitutus pupillo.

Tutor etiam inutiliter datus in teſtamento patris, uel matris, & à iudice confirmatus debet legitimo preferri.

Curator furioſi datus in teſtõ, et confirmatus præfertur legitimo.

Tutor eſſe non poteſt is, qui abſque conſenſu, auctoritate, ſeu decreto iudicis, & abſq; præſentia aliquorũ ſe obligare non poteſt.

Et qui liberam rerum ſuarum adminiſtrationem non habet.

Tutores datiui, & dati in teſtamento patris, uel matris, quando cum inquiſitione, & quando ſine, & quando cum citatione legitimorum, & quando ſine poſſint, & debeant confirmari, & nu. 22. 23. & 24.

26 *Proauus maternus à tutela propter patruum non excluditur, licet ex forma ſtatuti à ſucceſſione excluderetur.*

EPITOME.

Proavvm maternum maximè tutorem à matre in ſuo teſtamento datum, & à iudice confirmatum quoad tutelam præferendum eſſe proauiæ paternæ, & patruo, hic demonſtratur.

CONSILIVM CXXIII.

Viſo puncto unà cum alijs mihi exhibitis, uidetur prima facie concludendũ contra fratrem Ludouicum proauum maternũ multiplici ratione, & in primis, quia ipſe non fuit confirmatus ſolenniter, & prout de iure à iudice erat confirmandus, † nam antequam poſſet à iudice cõfirmari, & ſibi tutela decerni, debuit, prius facta inquiſitione, idoneus pronunciari, ut eſt tex. in l. tutores, ff. de cõfirman. tuto. ibi non ante decretum interponere poteſt, quã per inquiſitionẽ idoneis pronũciatis, & cum ille tex. hoc requirat cõditionaliter, ut ibi idoneis pronunciatis iuxta l. à teſtatore, ff. de cõdit. & demonſtra. id uidetur requiri pro forma, qua
nõ obſeruata actus corruit, arg. l. mœuius, & l. qui he-
redi, ff. de condi. & demon. iunctis ijs, quæ habentur
2 in l. 1. ff. de lib. & poſthu. ¶ Secundo † ſupereſt do. Ni
colaus, cui, ſi eſſet maior, tutela eẽt delata, arg. l. agna
to, ff. de legit. tut. l. 1. & fi. C. de legit. tute. ac ẽt q̃a pu-
pillo ab inteſtato ſuccederet, excluſo proauo mater-
no, arg. l. 1. & ibi Bar. ff. de legit. tut. & d. l. 1. cum auth.
ibi poſita. C. eo tit. ergo donec peruenerit ad legiti-
mã ætatẽ, interim nõ legitimus ſeu datiuus tutor, ſed
curator dandus eſſet, quia non põt admitti ſequens
agnatus, uel alius, ex quo alius eſt proximior, licet ſit
minor, ut uoluit gl. in l. nõ ſolũ. §. ſi libertus, ff. de ex-
cuſa. tut. & ita per illã gl. uoluit Bar. in l. ſi tutor reipu
blicę, §. ſi duobus, ff. de tute. & ratio. diſtra in 2. lectu-
ra: proximior. n. ſp eſt præferendus, l. ſi plures, ff. de le-
git. tut. & facit, quod not. gl. in rub. C in quibus caſi-
3 bus tuto. ¶ Tertio † tutor datus à matre in teſtõ, q̃ eſt
confirmatus, eſt datiuus, & non teſtamentarius; ut uo
luit Spec. in ti. de tutore in §. ſi autẽ, uerſi. hodie, cum
ſequen. & in fi. illius §. habetur per Bar. in l. 1. ff. de cõ
fir. tuto. & Pet. de Anch. in clem. 2. de ſtatu mona. cũ
4 ſi. ergo † illi præferẽdus eſt legitimus tutor, qualis eſt
proauia paterna, cui à lege tutela defertur, ut not. uo
luit Bartol. in l. ſi quis ſub condõne, in 3. colũ. in 2.
q. ff. de teſta. tute. & qualis eſt patruus pupilli, ut ſupra
dixi, & hoc arg. eorum q̃ notantur in d. l. ſi tutor rei-
5 pub. §. ſi duobus. ¶ Quarto uidetur, ꝙ † decretum iu-
dicis, quo frater Ludouicus fuit cõfirmatus tutor iux
ta d. l. tutores, debeat haberi pro non appoſito, tũ q̃a
non præceſſit pronunciatio ſuper idoneitate, d. l. tu-
tores, tum quia fuit interpoſitum cõtra ius tutoris le
gitimi non citati, argu. l. uerum, §. ex facto, ff. de mi-
nor. & l. 2. C. ſi maior fac. quod fieri non debuit, quia
tutor à matre in teſtõ datus confirmandus eſt cum in
quiſitione, ut no. in §. fi. inſti. de tutel. & in l. 2. de cõfir.
tut. & l. 1. & 2. ff. eo. tit. Inquiſitio ãt requirit cognitio-
nem cãæ, ut in dictis iurib. & in l. naturali, §. ſi q̃ratur,
cum l. ſequen. & ſequen. ff. de confir. tut. & cognitio
cãæ citationẽ, l. in cãæ, §. cã aũt cognita, ff. de minor.
& dicit Bar. in l. ſcire, §. fi. ff. de tuto. & cura. dat. ab his,
quãdo tutor ex inquiſitione datur, inquiritur de mo
ribus tutoris dandi, nec debet dari ille, qui ſe ingerit,
& quando fit iſta inquiſitio, debent requiri, & citari
cõiuncti, & amici pupilli, per plura ab eo allegata, &
facit id, quod uoluit Bal. in l. oẽm, C. ad Tertull. in 1.
6 col. uerſ. quæro, an datiuus. ¶ Quinto uidetur, † ꝙ fra
ter Ludouicus dũtaxat ſit tutor in bonis, in q̃bus ma-
ter filium ſuum pupillum hæredem inſtituit, & non
quoad bona paterna, & alia, arg. l. fi. C. quan. mul. offi.
tute. fun. poſ. & l. fi. C. de confir. tut. ubi uidetur caſus,
ergo quoad bona paterna, & aliũde quæſita proauia
paterna erit tutrix, ut in dictis iuribus. ¶ Vltimo uide
7 tur dicendum, ꝙ † ex quo proauia paterna eſt in eo-
dem gradu cum fratre Ludouico proauo materno,
arg. §. tertio gradu. inſti. de gradi, & l. iuriſconſultus,
§. 3. ff. eo. tit. ambo ſimul ad tutelam admittantur, ut
in l. plures, ff. de legit. tut. Item quia ſimul ad ſucceſ-
ſionem uocarentur, ut arg. auth. defuncto. C. ad Ter-
tul. & auth. ceſſante, C. de legit. hæred. ¶ Quib. tamẽ
non obſtantibus, contrarium eſt de iure uerius, ꝙ fra
ter Ludouicus datus tutor in teſtõ matris, & à iudice
confirmatus ſit præferendus proauię paternæ, ac etiã
patruo, poſito etiam illum eſſe maiorem, ad quod di
cendum moueor ex pluribus, & primo ꝙ ſit præferẽ-
dus proauiæ paternæ, facit id, quod uoluit Bar. in l.
ſi quis ſub cõditione, in fin. 3. col. & in prin. 4. ibi quę-
ro, id ſi eſt auus, & auia, ff. de teſta. tute. præſupponẽ-
8 do, † illud, quod uoluit Bartol. quem docto. com-
muniter ſequuntur in eadem l. col. 3. in 1. q. qui di-
xit, quòd id, quod dicitur de auia in materia tutelæ,

ut

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN